

Dertil kommer yderligere, at Bornholms Beboere — det kan vist nok bekræftes af de bornholmske Repræsentanter, det har i alt Fald været udtalt under tidligere Forhandlinger — have yttret Ønske om, at Svenskere maatte fiske paa Bornholm, da de gaa i Land og sælge deres Udbytte paa Bornholm, hvis Beboere ikke blive tilstrækkelig forsynede af deres egne Fiskere. Disse forskellige Argumenter, og blandt Andet det, at dette Fiskeri heller ikke drives i saa overordentlig stort Omfang, gjøre, forekommer det mig, at vi godt kunne komme ud over det ganske vist thet etiff Urimelige, at vi ved Bornholm gjøre Indrømmelser til Fordel for Svenskere, uden at faae Noget til Gjengjæld. — Der er et enkelt Punkt i Loven, som forekommer mig at være lidt strengere end tidligere, medens Loven ellers har nærmet sig saa meget som mulig til en større Frihed i disse Forhold; det er Bestemmelsen om Vægt. Det er ganske vist praktisk, at faae Vægtbestemmelser i Stedet for som tidligere Maaalbestemmelser; men jeg tror, at de Vægtbestemmelser, der ere fastsatte, ere for store, f. Ex. 3 Pund for Lag og 1½ Pund for Gjedder. Jeg tror, at der i Naer osv. fanges en stor Mængde Gjedder, hvis Vægt er langt under 1½ Pund, og som dog spises med stort Velbehag. I saa Henseende maa der vist gjøres en Forandring. — Til Slutning skal jeg blot gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), der til min store Forbauselse holdt en længere Tale om Høires Svigagtighed ved tidligere Leiligheder, ved hvilke vi skulde have ødelagt Fiskeriloven, medens hele Venstre, eller i alt Fald Flertallet i Forsamlingen eller Udvalget havde været i skønneste Harmoni med den daværende Indenrigsminister. Jeg vil dog bede det ærede Medlem erindre, at hvad der er umuligt, kan man ikke drages til Ansvar for, og naar den Side, jeg har den Ære at tilhøre, den Gang som nu, talte saa saa Medlemmer, som Tilfældet er, og altsaa kun udgjorde et ringe Mindretal i Udvalget, kan det umulig nogenstunde have været vor Skyld, at Fiskeriloven strandede. Naar pludselig Alt, hvad der er bleven udarbejdet, kastes mellem hinanden, naar der fremkommer et helt nyt Forslag, naar Formanden bestemmer Møder — Gud bevares, efter hans fulde Overbevisning om, hvad der er det Rette o. s. v. — maa selvfølgelig Ansvarret paahvile dette Flertal og dets Formand. Derfor skal jeg ikke videre opholde mig ved det; selv om vi havde haft saa skumle Hensigter, vilde det have været fuldstændig umuligt for os at gjøre noget

Saadant, hvad vi da heller ingen Interesse havde af.

Leth: De Bemærkninger, jeg havde ønsket at fremføre i Anledning af det foreliggende Lovforslag, fik jeg i alt Væsentligt Leilighed til at fremsætte i mit første Foredrag forgangen Dag. Jeg vil derfor i Dag kunne indskrænke mig til temmelig korte Ytringer, tilbøds foraarjagede ved de Bemærkninger, som ere faldne i Sagen fra forskellige ærede Medlemmer saavel som ogsaa fra den høitærede Indenrigsminister, efter at jeg havde haft Ordet. Det var et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem for Sønderj. (Højmark), der bemærkede, at han lagde særdeles Vægt paa Fiskernes praktiske Erfaring og de Resultater, som deraf kunde vindes. Det er en Bemærkning, som jeg — forstaaet paa den Maade — ganske kan tiltræde, og naar jeg har søgt at skaffe mig Udgang til at danne mig en Forestilling om de Forhold, som her er Tale om, har jeg altid brugt den Fremgangsmaade at tage ud til Fiskerne, som vise mig deres Redstaber, at tale med Fiskerne, høre deres Mening, høre de Erfaringer, de have indvundet, og de Resultater, som de tro deraf kunne udbrages, og naar jeg saa sammenholder, hvad jeg paa denne Maade har erfaret, med det, som efter min Mening Videnskabens Resultater maa give, og jeg finder, at dette stemmer ret godt overens, saa tror jeg, det er en ret brugelig Maade at forsøge at vinde en rigtig Forestilling om disse Ting paa. Det ærede Medlem, som nu sidst havde Ordet, mente, at det med Hensyn til vore Indvande maatte indrømmes, at et Røvfiskeri havde fundet Sted, saaledes at Fiskemængden i Virkeligheden der var gaaet tilbage. Jeg vil kun sige: Dette er mig ikke bekendt, og Fiskerne have i deres jævnlige Samtaler med mig ikke lagt mig noget Saadant. Der er Variationer i Fiskerierne, det ene Aar er bedre end det andet; men jeg har ikke hørt af Fiskerne, at de have ment, at deres Fiskerier havde haft nogenstomhelst Indflydelse paa disse Variationer. Fiskerne have nu i det Hele taget holdt sig i Ro i de sidste Aar, siden vi fik Loven af 30te Marts 1885, der udløber den 1ste Marts 1889, og som altsaa i omtrent 4 Aar tilstod Fiskerne at fiske frit og uhindret, som de vilde, og da navnlig uden at rette sig efter de for Limfjorden forefrevne Maaalbestemmelser. Det er mig ikke bekendt, at der siden den Tid, da denne Lov blev givet, har fundet nogen Bevægelse Sted blandt Fiskerne, som har frembaaret noget Ønske om at komme bort fra den